

Allah'a ulaşmak zor mu?

Sahi, Allah'a ulaşmak zor mu? Kur'an'ın, "Ben kullarıma çok yakınlım!" âyeti kulaklarımızda çınlarken. Allah'ın bize her şeyden, her şeyden, her şeyden Kendimizden bile yakın olduğunu biliyorken...

Nazarın gerçek olduğuna itirazımız yok. Belki bir nazardan kurtulmak isteyişiniz de söz konusu olabilir. Bir peygamberi medfun bulunduğu yerde ziyaretiniz takdire şayan. Siz ona duâ ettiniz. İnşallah onun feyzinden mânen istifade ettiniz.

Fakat işin yanlış olan yanı; büyüklerin kabirlerini ziyaretlerimizde feyzden farklı olarak, hep günübürlük çıkar gözetişimiz. Nedense bu, toplumumuza yerleşmiş ve tevhid inancıyla bağdaşır-bağdaşmaz, düşünülmeden; bir şekilde devam ettiriliyor.

Düz duâyı başaramıyor muyuz diye düşünüyorum. Yani doğrudan Allah'a ulaşmak daha mı zor?

Sahi, Allah'a ulaşmak zor mu? Kur'an'ın, "Ben kullarıma çok yakınlım!" âyeti kulaklarımızda çınlarken. Allah'ın bize her şeyden, her şeyden, her şeyden Kendimizden bile yakın olduğunu biliyorken...

Nazarla ilgili sahih duâlar var. Bir kısmı Kur'an'dan. Bir kısmı Peygamber Efendimizden (asm). Bizi doğrudan, bize yakın olan Allah'a ulaştıran duâlar.

Duâyı bir telefon ahizesine benzetirsek; duâya müracaatımız, ahizenin ses nakleden alıcısına ağzımızı yaklaştırmamız ve isteğimizi bildirmemiz demektir. Ahizenin diğer tarafı kapalı değil. Sürekli açık. Ezelden beri açık. Orada Rabbimiz var ve Rabbimiz sürekli bizi dinlemede. İsteklerimize cevap vermekte.

Oysa biz böyle ucu sürekli dinlemede ve cevap vermede olan bir ahizeyi bırakıp, çok daha dolaylı yollarla Allah'a ulaşmaya çalışıyoruz. Aracılarla, vesilelerle, söylentilerle büsbütün yolumuzu uzatıyoruz, hatta çoğu zaman büsbütün yolumuzu kaybediyoruz. Rabbimize doğrudan ulaşamıyor muyuz? Ama neden? Bu da mı şeytanın bir oyunu?

Bir peygamber kabri ziyaretinin verdiği feyzin, üzerimizde nazar varsa onu eritip yok etmesi aslında tevhid inancına ters düşmez, Allah'ın yakınlığı ile de çelişmez. Bu

mümkündür. Fakat:

1- Bunu süreli bir kânun saymak ve ziyaretlerimizden böyle bir menfaat ummak doğru değildir.

2- Bunu hissetmeyi ruhî bir rahatlama ve sükûnette değil, maddî işaretlerde beklemek yanlıştır.

3- Bizi Allah'a ulaştıran duâları bir yana bırakıp dolaylı yollara ümit bağlamak, türbedeki yatır açısından değil, bizim teveccühümüz açısından, Allah ile aramızdaki kulluk-Rab'lik bağlarını rencide eder. Yani Allah'ın birliği inancı içinde yer alan "yalnız O'na sığınma, yalnız O'na kulluk yapma ve yalnız O'ndan yardım isteme" hakkımıza zarar verir.

4- Duâlarla doğrudan Allah'a sığınmakta, hemen netice almasak da kulluğun güzelliği ve edebi vardır. Çünkü Cenâb-ı Hakka el açmak da, neticeyi Cenâb-ı Hakka bırakmak da kulluğun güzelliklerindedir, ibâdetin tâ kendisidir.

5- Sadece Allah'a sığındığımızda; duamızın makbûliyeti ve netice almamız, Allah dilerse gecikmez.

6- Araya vesile koyduğumuzda da Allah dilerse şifa verecektir. Bu durumda, tesiri vesileye vermek gibi bir yanlışlıktan kendimizi kurtarmamız zorlaşır. Böyle bir yanlışlık, inancımızı da yanlış yöne doğru kaydırır.

Allah cümlemizi Kendisini doğru arayan ve bulan kullarından eylesin. Âmin.